

Dimarts, 6 febrer 1938.
Any IV Núm. 713
PREU: 15 CENTS
Barcelona, 6 febrer 1938.
Administrador: Josep Universitat num. 28
Dipòsit: Carrer de la República, 10.
Telf. 16485. 27129.
Editor: Miquel Llull.

ULTIMA HORA

INFORMACIÓ • CRÍTICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:

UN VELL ARTICLE
DE LLUIS COMPANYS

FEDERACIÓ LOCAL DE ATENEOS
LIBERTARIS

H. A. I.
BARCELONA

Davant l'assassinat de dones, infants i vells, no hi ha un sol home de cor que no senti en la seva consciència un sentiment de revolta" [Chautemps]
UN POBLE ESTRETAMENT UNIT PER LA VICTORIA

La Constitució, que ni duu un sol dia no ha perdut la seva vigència a Espanya, organitzada la reunió de les Corts de la República el dia 1 de febrer d'aquest any. El dia 1 de febrer del 1938, com en els primers de febrer dels anys anteriors, l'assemblea parlamentària, la més autoritzada expressament per la voluntat popular, s'ha reunit a la plenària i ha votat la victòria que tots esperaven.

El discurs del doctor Negrín fou, primordialment, un discurs d'optimisme republicà. Un optimisme parlant a la república, o sigui conscient de les dificultats existents i atent a les responsabilitats que l'hora ens assegura. L'actual Govern del Front Popular, Unanimitat absoluta en el desig de la victòria i en l'apreciació dels mètodes més adequats per obtenir-la.

La sessió de Corts celebrada a Montserrat té encara un altre accent digne de remarcar: l'assistència dels parlamentaris estrangers que seran, de cara al món, els millors propagandistes de la nostra normalitat constitucional i de la fe del nostre poble. Per als homes de tot el món que viuen a Espanya en una mena de pelegrinatge liberal, un espectacle com el que s'hi oferíen les nostres Corts és una prometença consolidadora. És la garantia que els règims democràtics, en lluita contra el fascisme, no han d'ésser necessàriament vençuts. Es la seguretat que un país liberal, pacífic, enamorat de la civilització, pot també, en moments de perill, convertir-se en un Estat fort, disciplinat, austèr, capaç dels més grans sacrificis per tal de conservar el seu poble.

El President del Consell ha obsequiat els parlamentaris estrangers

Aquest migdia, a la Presidència del Consell de Ministres ha tingut una petita recepció que el cap del Govern, doctor Negrín, ha donat als diputats estrangers que aquests dies són hostes del Govern de la República, i qui ahir assistiren a la sessió de les Corts. Ha estat un acte simple i cordial. En el transcurs d'un aperitiu, el doctor Negrín ha conversat particularment amb tots ells, i els ha fet saber el seu desig que perlonguessin algunes dies l'estada entre nosaltres, i que poniessin conèixer detalladament tots els aspectes de la vida i l'obra de l'Espanya lliberal.

Els nostres hostes han tingut repetides paraules de consideració per governants de la República i han comentat, amb els termes més elocents, la reunió parlamentària dahir, i ensemes han agratit les atencions del Govern de la República i els envirs d'ells.

En la nau que era el refectori del monestir de Montserrat, durant la sessió de Corts de la República, celebrada ahir, al matí (C.).

de casa nostra amb les màximes condicions d'eficàcia. Abir, en el seu discurs, unes de les primeres paraules del cap del Govern foren per a reconèixer i agrair aquesta cordialitat catalana, factor essencialissim en la victòria que tots esperaven.

Tots els sectors republicans i democràtics, totes les opinions polítiques representades a les Corts, amb la votació de ratificació de confiança al Govern, expressaren la seva voluntat d'assegurar el triomf de la República per les vies de la política seguida pel Govern del Front Popular. Unanimitat absoluta en el desig de la victòria i en l'apreciació dels mètodes més adequats per obtenir-la.

La sessió de Corts celebrada a Montserrat té encara un altre accent digne de remarcar: l'assistència dels parlamentaris estrangers que seran, de cara al món, els millors propagandistes de la nostra normalitat constitucional i de la fe del nostre poble. Per als homes de tot el món que viuen a Espanya en una mena de pelegrinatge liberal, un espectacle com el que s'hi oferíen les nostres Corts és una prometença consolidadora. És la garantia que els règims democràtics, en lluita contra el fascisme, no han d'ésser necessàriament vençuts. Es la seguretat que un país liberal, pacífic, enamorat de la civilització, pot també, en moments de perill, convertir-se en un Estat fort, disciplinat, austèr, capaç dels més grans sacrificis per tal de conservar el seu poble.

El President del Consell ha obsequiat els parlamentaris estrangers

El cap del Govern, doctor Negrín, durant la lectura del magnífic discurs, en el qual exposà l'obra incomplida del Govern i les perspectives que ofereix l'esdevenidor de la guerra espanyola (C.).

EL GOVERN FRANCES HA ENTRAT EN NEGOCIACIONS AMB ALTRES GOVERNS PER TAL DE POSAR FI ALS BOMBARDEIGS AERIS DE LES POBLACIONS CIVILS D'ESPANYA

No dubtem d'obtenir llur adhesió i ajut...

París, 2. — El senyor Chautemps ha declarat a la premsa que el Govern francès, amb altres Governos, ha entrat en negociacions amb altres potències per a posar fi als bombardeigs aeris de les poblacions civils d'Espanya.

«Les operacions de l'aire i els bombardeigs dirigits no solament sobre objectius militars, sinó contra la població civil —ha declarat Chautemps— han pres a Espanya una amplitud creixent. Davant l'assassinat de dones, nens i vells, no hi ha un sol home de cor que no senti en la seva consciència un sentiment de revolta. El Govern de la República, fent observar que es tractava, per a ells, únicament i exclusiva, de represàlies, s'ha declarat disposat, per una nota facilitada pel ministre de Defensa Nacional, a renunciar als dius bombardeigs en el cas que Salamanca fos el mateix. El Govern francès considera com un deure imperios per tal d'arribar ràpidament a un acord que acabi aquestes atrocitats. El senyor Delbos ha iniciat gestions per tal d'assegurar l'exit d'aquesta iniciativa amb el concurs d'altres potències. Hem adregat una urgent crida als sentiments d'humanitat dels pobles i dels Governos i no dubtem que obtindrem la seva adhesió i el seu ajut.»

Els 28

El text de resolució sobre la crida del Govern xinès serà aprovada sense modificació

Ginebra, 2. — El Comitè dels 28 es reunirà aquest tarda per a aprovar l'informe que s'ha de sometre a l'Assemblea de la S. de N. el setembre sobre l'estat dels seus treballs. Com anunciarà avui, es tracta d'un breu exposició de treballs que no comporta gaire conclusió.

El Consell es reunirà a les dotze en sessió privada i, després, publicarà el text de resolució sobre la crida del Govern xinès, publicat ahir.

Serà aprovat sense modificació, però els representants de Polònia i el Perú s'absindràn de votar i presentaran la seva abstenció com una protesta contra el procediment, consistent a preparar les resolucions en petit grup de potències i fer-les aprovjar després pel Consell.

Reunió del Consell de la S. de N.

Ginebra, 2. — El Consell de la S. de N. s'ha reunit aquest matí en sessió privada. Se suposava que aquesta sessió seria — com és costum — de pura fórmula, i el projecte de resolució relatiu a la crida al Govern xinès molt ràpidament examinat i aprovat pel consell en sessió pública. Però a les 12'45 la sessió continuava.

L'ALCALDE DE BARCELONA SEGUÍ TESTIMONI DE PROTESTA I CONDOL PELS BOMBARDEIGS DE LA CIUTAT

L'alcalde, senyor Hilari Salvador, ha rebut sengles oficis de la Comissió Nacional de Proveïments, Direcció General de Proveïments, Ministeri del Interior i de l'Economia de la República, i del Foment Republicà de Santcugat, a l'Esguarda Republicana de Catalunya, pels quals li transmeten la seva protesta indignada pels bombardaments feixistes de què és víctima la ciutat de Barcelona i l'expressiu condol per les víctimes i estralls que ocasionen.

LA PIRATERIA ITALIANA A LA MEDITERRÀNIA

Després del torpedinament de l'«Endymion»

Convocats per Eden, aquesta tarda es reuneixen els signants dels acords de Nyon

Londres, 2. (Urgent.) — Mister Eden ha convocat per a avui, a les quatre, els representants dels signants dels acords de Nyon.

EDEN

MESURES CONTRA UNA CAMPANYA FACCIOSA

Com s'ha sigut que la propaganda faciosa contra la trama d'infants a l'estrangej ateny en aquests moments al seu punt culminant i per tal d'assolir la reexpedició d'aquests infants, a terreny rebel, els feixistes es valen de totes les artimanyes, una de les quals consisteix en obligar als parets o mares que es troben emprisonats a escriure letres reclamant els seus fills prop de l'institut dels llocs de l'estrangej on els infants romanen; la Direcció General d'Evacuació i Refugiats del Ministeri de Treball i Assistència Social, sogra als matrimonis que es troben separats, i que tinguin notícies de l'empresonament del seu marit o multer, que es posen sobrevals que mitjançant informació que facilitarà la Direcció General, s'oposen als criminals desiguals de la facció que amb la recuperació dels infants volen silenciar la constant accusació contra els seus crims que depara la seva existència a l'estrangej i volen sumir-los a tortures propies de la civilització feixista de què tot el món té notícia a través de documents cinematogràfics i documents de diverses menes.

SENSACIÓ ALS ESTATS UNITS

UN DIPUTAT DENUNCIA QUE LES POTÈNCIES TOTALITARIES EUROPEES SUBMINISTREN ARMES ALS FEIXISTES DE MÈXIC, ELS QUALS PREPAREN UNA REVOLTA PER A ENDERROCAR CARDENAS I, EN COMBINACIÓ AMB ELS FEIXISTES EUROPEUS, ATACAR LA UNIO

Nova York, 2. — Les declaracions del diputat liberal O'Connell, que les potències totalitaries europees subministren armes als feixistes de Mèxic, els quals preparaven una revolta amb el fi d'enderrocar el President Cardenals I, en combinació amb els feixistes europeus, atacar els Estats Units, han causat fonda impressió a l'opinió pública. Als cercles alemanys s'han afanyat a rectificar aquestes acusacions i asseguren que no es veritat que dintre de dos mesos Mèxic sofrelsi una revolta a l'estil de l'actual a Espanya. Diuen igualment que tampoc no es veritat que hom vulgui constituir una base d'operacions contra els Estats Units i que no es té la més petita idea que Mèxic pugui ésser un futur aliat en el pacte anti-komintern.

VON NEURATH HA FET SEIXANTA-CINC ANYS

Berlin, 2. — Von Neurath ha completat 65 anys d'edat. El seu diplomàtic i artístic vas de plata.

ARCHIVOS ESTATALES

Des dels cims de Montserrat... LES CORTS DE LA REPUBLICA PARLEN AL MON

"La guerra acabarà amb el triomf incondicional de la causa del poble espanyol i del Govern legítim d'Espanya", diu el doctor Negrín

PER ESGOTAMENT DE RECURSOS E ECONOMICS, LA GUERRA, DURI EL QUE DURI, NO ACABARA

La presumpció o certitudística que la reunió que havien de celebrar les Corts de la República, al caire del Parlament de Catalunya, era apropiada com a pretexte per un nou bombardeig aerí de Barcelona, va moure el Govern de la República a suspir sobre la situació de l'ordre de Barcelona i a retallar, en canvi, el Congrés al seuponent de monserrat.

Així, a les vuit del matí, de diversos llocs de la ciutat partiren automòbils cap a Montserrat, i portaren els diputats, els parlamentaris estrangers i el personal del Congrés.

A les 10.45 començà la sessió. El saló on se celebra la reunió fou el Releitorat dels Tràns, ràpidament decorat amb tapissos procedents del Museu del Prado, representatius d'escenes de Don Quijot, les finestres iluminades per un sol vivissim, es veuen al primer terme les muntanyes i, al darrere, el poble de Barcelona i darrera, el mar.

Els grans personatges de la política van ocupant llurs llocs, mentre un secretari ilegal, amb seu comissa, fàcia anterior i els dictaments de les Comissions. Tants eren els parlamentaris estrangers.

GAIREBE TOTS ELS DIPUTATS HI EREN PRESENTS

La sessió estava presidida per a les onze del matí Drs de molt bons havien conveingut a arribar els diputats. Es pot dir que en aquesta reunió, salvant complacidíssimes excepcions, han estat presents la totalitat dels diputats que constitueixen la majoria del Front Popular el qual resultà victoriós el 16 de febrer i que presta el seu apòstol a la Guerra. A tal objecte, havíen aquestes sessions molts nous que exercien carregos d'autoritat comandant i testimoni d'Espanya, la presència d'un representant d'Andorra, la presència d'una delegació de la Bruselas, senyor Ruiz Pintos, del consell d'Espanya a Totsos, senyor Lluís Vallesca. També ha vingut per a assistir a aquesta reunió de les Corts l'ex-senalat de Madrid, senyor Pere Rico, igualment hi han assistit el senyor Miquel Domingu i els diputats de la minoria centrista, senyors Portela Vallenar, Alvarez Menéndez i Rubio Chavarría. Aquest últim, nebot de l'ex-president de la República senyor Niet Alcalá-Zamora, i l'ex-diputat radical senyor Guerra del Río.

DISCURS DEL PRESIDENT DEL CONSELL, DR. NEGRÍN

EL PRESIDENT DEL CONSELL, (En alegatz) a parlar el senyor Negrín, acollí una gran i perllongada aplaudiment.

Sres. Diputats, buntó per cumplir el precepte constitucional que ordena como para dur la saudació al principi democràtic de posterior en el Parlament que lo representa, el Govern se presenta a les Cortes para dar cuenta del uso de los altíssims poderes que le fueron concedidos por ellas en el mes de Octubre. A nuestro dictamen, Sres. Diputados, nos atendremos.

EL TRASLLAT DEL GOVERN A BARCELONA

Desde la Constitución del Gobierno, éste tuvo el propósito de trasladar su residencia a Barcelona. Abandonó el diseño, diversas razones obvias de política interior i exterior que están hoy a la vista de todos. Tan patentes son que no es preciso insistir en ellas. Para realizar nuestro propósito necesitaba crear condiciones que lo hicieran posible. Era innecesario, en primer término, dar al Ejército del Este el carácter de formación regular, la consistencia y la disciplina, el mando necesario; requisito previo era también recuperar el mando político de la zona ocupada de Aragón por el Gobierno y sus órganos, operación que pudo llevarse a efecto, pese a todos los funestos augurios, sin el menor trastorno y con resultados plenamente satisfactorios. En segundo término, precisábamos tener la seguridad de que los frentes de nuestro Ejército tenían ya soldados y establecidos que pudieran recalar en la otra plana sin temor a que ningun contratiempo lo contrariase y que pudiesemos hacer público nuestro acuerdo de trasladar sin que ello produjese una alarma peligrosa en la retaguardia.

El Gobierno quiere hacer constar su agradoceimiento a las autoridades locales y regionales y al pueblo de Barcelona por la cordial "rogida" que lo han hecho y por la buena disposición que en todo momento se le hizo alistar para dar facilidades a la repatriación y puesta en marcha de los servicios de la administración en Barcelona.

ESTAMOS seguros de que la convivencia facilitará la rápida y necesaria resolució de muchas problemáticas pendientes sobre la base, nunca tan firme como ahora, del respeto obligado a la Constitución de la República Española, y al Estatuto de Cataluña.

LES VIOLENCIES I ELS TRAIDORS HAN FET REBOSORIR LES VIRTUTS HEROÏQUES DEL POBLE ESPANYOL

Hemos querido mitjar la agresión extranjera que está al servicio de los rebeldes el pretexte, y el incentivo para producir un nuevo dàmnit en Barcelona, y per ciò, de acuerdo con el señor presidente de les Corts, decidímos suspender la reunión del Parlamento en Barcelona, anuncianto así por radio y reservandones hasta el último momento el dur a conèixer el lugat i hora de la reunión. Los inconvenients materiales de esta imprevisió están justificada per el dubte de que el Gobierno de singular

LA BASE DE LA POLÍTICA DEL GOVERN HA ESTAT LA REINTEGRACIÓ A LA NORMALITAT CONSTITUCIONAL

La base de la nostra reunió es la integració a la normalitat constitucional, donde les exigències de la guerra obligan a una interpretació més amplia del espíritu de nuestra Ley fundamental. Conformes o discrepantes, todos estam obligats a someternos a ella. Ofrece anche margen para el desarrollo legal de las más amplias y revolucionarias concepciones en el orden político, en el económico y en el social. Su observancia es el más sólidu sostén de nuestro derecho. Del compromiso que lleva a todos los partides para la defensa de la nostra independència naciona, la promesa que hemos feta a la Constitució, es la que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

Una vez terminada la guerra, podremos instituir nuevas formes, alterar o conservar las presentes, seguir la nostra Constitució, es la que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

Una vez terminada la guerra, podremos instituir nuevas formes, alterar o conservar las presentes, seguir la nostra Constitució, es la que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Pocues a los mandatos constitucionales, hemos cuidado del establecimiento de los ders ciudadians con las restriccions inherentes, como era obligado, a un estatd virual de guerra. Desaparecidos los primeros abusos y atropellos surgidos de una psicosis de guerra que també se obs riu com similares manifestacions, en los païses que intervinioren en la confrigació mundial de 1914, psicosis més accentuada en sus excessos per les pécudes d'usuaris industrials son indispensables de adquisició en la ciutat y en el camp.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Està en el camp de la guerra, el precepte de la defensa de la Sociedad: es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars y ante los païses estrangers.

SENSE VIOLENCIES, PERO AMB FERMESA, L'ESTAT HA RESTABLERT LA SEVA PLENA AUTORITAT

Es el que proveu aqüestra raigambre democràtica i es també el marcmany que serveix de garantia al Gobierno y a la representants de la nació ante les masses populars

El Govern anglès tractarà de la gestió de Chautemps per a acabar amb el bombardeig de poblacions civils

L'afir de l'"Endymion" tindrà repercussions

Londres, 2. — Hom creu que en les deliberacions que se celebra a l'abinet anglès aquest matí hi haurà algun dels problemes que planteja i torpedinemant per l'«Endymion». Hom ignora encara si les autoritats havien rebut aquest matí confirmació de la nacionat del govern cubilat de l'agressió, sobre la qual hi ha pocs dubtes. Però a més de la protesta d'una mica de compensació, garanties i mesures a prendre per tal d'evitar la represa de tan raus incidents s'han plantejat certament en el curs de la reunió. Al marge d'aquest aspecte confirmació de la qüestió, segurament s'ha parlat de la qüestió de la consulta que se celebrarà aquesta tarda entre Eden i els ambassadors de França i Itàlia. Sembla que, de moment, el govern preveure's certes mesures. Hi ha, però una part de posicions tècniques que augmenten l'elaboració de les estratègies. S'autoritzaran els efectius d'aquestes patrulleres i s'han donat instruccions als vaixells mercants per tal que respetin els itineraris previstos per l'accord i posser alguna restringació de les mesures de represals contra els lauts de pertorbacions.

L'aspecte de la qüestió de saber si es pot oportú reafirmar la solidaritat dels signants de l'accord de Nyon per una qüestió anterior prop de les dues parts en lluita són certament discutits. A més, segons sembla, en el progrés maig, la tesi a favor de la renúncia al bombardeig de poblacions civils, de la qual Chautemps parla aviat.

Eden afirma que hom ha arribat a un acord per a procedir a la retirada dels «voluntaris»

Londres, 2. — El senyor Eden ha declarat que s'ha arribat a un acord en gairebé tots els punts contenus en el projecte de resolució que ha d'essèsser votat a Espanya per tal de preparar la retirada dels combatents estrangers.

Mentre s'arriba a l'accord definitiu i per tal de no perdre temps, es concedeix al Comitè de no intervenció un crèdit no superior a 50.000 lliures esterlines per a realitzar els primers treballs encaminats a posar en pràctica el projecte en qüestió.

FRONTO IAIKI-ALAI
Avui, mit a les deu
CARMENCHU-MARY
contra
ALEGRIA-AURELI
Demà, tarda, i les quatre
TRINITONI
contra
SAGRARIU-LOLLA
Details per cartells.

FRONTO NOVETATS
Demà, tarda, a les quatre
A CISTELLA
BILBAO-BASURCO
contra
ARRAIZEL-LIZARRIUB
Nit, i un quart d'ona
A PALA
QUINTANA IV-JAUREGUI
contra
ZARRAGA-VILLARO
Details per cartells.

NOTS DE LA MATEIXA ESCOLA!

Els rexistes belgues han recorregut, ad-hoc, al robatori de documents oficials!

Londres, 2. — Durant la sessió de la Cambra celebrada ahir, sessió que havia desvetllat una expectació extraordinària, no es produïren els tumultos que s'havien anunciat els rexistes. S'haren pres amples mesures de preventió i vigilaven totes les sortides del Parlament soldats amb batallons de posada.

El ministre de Comunicacions, Marce, declarava que l'ordre del compta de tres avions «Fokker» no s'havia aconseguit, puis que el Govern belga —després de l'entrada en vigor del conveni de no intervenció— havia negat el permís d'exportació.

El rexista Leruite declara que el seu partit lluraria l'afir a la Justícia.

Després llurà al President del Consell un sobre tancat que contenia —segons diugué— altre material.

Janson es negà a obrir el sobre, aduint que els rexistes havien robat els documents que

HI HAURA NOMBROSES INTERPELACIONS A LA CAMBRA

Vuit destructors britànics a l'anuia de Cartagena

Londres, 2. — Nombrósos diputats van presentar ahir al vespre les correspondències dins de l'interpellació per la sessió que celebrarà avui a la tarda la Cambra dels Comuns. Totes les interpellacions i preguntes anuncades es referen al torpedinament del vaixell marcant «Endymion».

Diversos diputats exigiran clarament que el Govern descoixi d'una manera exacta l'origen del sucíu que ha agredit l'esmentat vaixell.

Per altra part, els informacions segons les quals el Govern britànic havia decidit augmentar les forces navals que presten servei de patrulla-

vaixells que presten servei de pat

LA PROPAGANDA
REPUBLICANA HA
PERDUT UN
DELS SEUS COL-
LABORADORS
MES EFICAÇOS

Quan el meu telègraf hagi esdevingut una nova merave-
lla en el nostre món, recordeu-vos que
ha estat descobert a bord del "Sully"...

SAMUEL MORSE

Així tenim per als nostres lectors una notícia de gran enotabilitat. Una notícia que, a nosaltres, ens commou profundament per la seva significació a bastament sensible. En efecte, no gaire menys que de la selecció, segurament per causes de adelitades del millor i més popular dels speakers qui mai no enquerí la causa popular. El docent de Ràdio Sevilla, el campaner general i ell adoptant de la ciutat hispànica, ha decidit no pronunciar més alocunes pel microfon de la ciutat, ade la gràcia i creiem que des de canvi més altre. Ell mateix, metat campaner i ex-general, després naturalment en les manobres tortuoses i en l'autoabstencionisme, pogué encarcar entre els traidores, molt merescudament per cert, en algun carregó de responsabilitat i voluntat, la prosopopèia d'avantatge personal. Però, no. Queipo de Llano no avoulia pertàncer la seva universitat i els seus apoderats famós, no tant pel esbruyant que feren entregar l'arquebisbe de Canterbury, sinó per tant abans que matraca la fidoma castella. Això a l'estrangeur, tingué repercuessions insjeables. I perdurable. Hi havia ja millo, ho sabem de bona procedència, que després d'un bon àpat i davant les pessives copes del llogar de sobretaula, cercaven Ràdio Sevilla.

I era una estona atrocesa; de màxima tensió i hilarant, per les astracanades del «Lleviant» radiòfonic que arrenava la bils als més austres i seriosos caràcters. Es cert que no et creïn a ell; es comprobava a cada pas la seva banalitat, la seva nengressa, la seva mentida sempre contra les informacions austeres i sempre correctes procedents de la zona oficial. «Però», dirà com des d'un bon pare d'elitjorista, «es mereixen l'estonies!». I Quipo de Llano, en aquella fortuna d'adquirir per a ell el diplat suprem a la germandat de la pallissa. Mai l'esfermides no posa major descontentament en el full de serveis de cap general, per molt felló que fos. Estem dirigant, preocupats, en quin serà el vocable que es podrà estampar darrera aquestes línies sobre el valor que és costum de consignar en tota fitació militar. Valors! Es clar que si. Però molt valor! Un tal acreeditatíssim d'estupidesa, de mal gust, de podridura lingüística i de solidaritat amb la ridiculosa corrupció.

Ens contaveu que molts que una pitana, prou com són quants els membres d'aquesta rica i famosa comunitat de la mà un dels seus schurumbelles, dada, amb gràcia, quan veïn en persones l'ex-general. Ous sonoll però feso é er que jabis pa la sartén! I el petit gitano, amic del seu ullots rivis-sims, rectificà: «Jesse é y no se lo ocrean les bigues ar entrà? D'aquest tipus era la veritable esporitarista del miserabl Queipo de Llano. Popularitat de basarades d'alcohol. De picardia. Reixes de l'estampa descolorida i ja exangue del escritori andalús que tot ho aconsegueix, amb aquesta esporitarista, gràcies al màgic poder de la seva inaudita duidor. *

El matí, més o menys cuitapènic, que empreix la dimissió avançada de Quipo de Llano, del ministeri de Sevilla té, naturalment, una segona part—veritable model intencional—que no es pot a detallar sense comentari. Amb la jorrigació del govern, nacionalistes coincidències; com veiem, el cessament de Queipo en les seves tasques. Es evident la discrepció, que s'acusava entant i que nosaltres comprenem. En el govern del generalissimo no s'ha donat entrada a Queipo. El general curcelles, com alg l'anomenava amb molta gràcia, s'ha enfadat. I és el que ell haurà dit: «De manera que jo sent el ridicul; jo expso constantment als treballadors meus que, passant les antigudes d'haver de llegir sense comprendre res... no formar part del govern. Si! Doncs s'ha acabat. No parlo! Es compren, i ho sentim.

Hem act com per art de la col·laboració es priva el món de les estrapoles de Queipo. «La maestria gitana s'ha transformat per als fachos que Queipo parlava, en l'autodà gitana. Queipo ens atava i la gent deia, convencuda: «ello dits Queipo... domes no és veritat. »

Les dissidençies s'accentuen cada vegada més poderoses, i això no és ja simbòlic; és esperancador. Perquè esperem, confiadament que no passarà molt de temps sense que Queipo de Llano, l'insigne Queipo, el enmuntador més net de la Granada, sperne nos volem fer esment de la seva procacció vergonyosa, tinou algún brillant carrec.

I el que demanem, amb veritable interès, és que tingui alguna relació amb la propaganda... o almenys, si és que els fachos es senten generosos, que l'envii a dirigir dades.

i el nostre triomf serà fulminant!

L'ALEMANYA "NAZI" CONTRA ELS CATALICS

Colònia, 2 — La Gestapo ha disolt les organitzacions de joves catòlics de Colònia «Aylz la Chapelles» i ha prohibit la publicació de revistes catòliques.

El bombardeig de Xangai pel avions japonesos causà, com recordarà el lector, innombrables conflictes d'ordre internacional i encara estigué a punt de causar-ne molts més. Per exemple, ara ha arribat aquesta fotografia, presa en el moment de la caiguda d'un obús de gran calibre al costat del vaixell americà "Augusta", el qual se salvà per miracol de l'agressió japonesa (Grafic Press).

FA CENT ANYS QUE VA NÉIXER...

No era pas, com es podria pensar, un il·lustre físic

El telèfon és la nostra època, ajuda a caracteritzar-la. Per això aquest mes de febrer el món celebra el centenari del seu naixement.

El seu inventor, Samuel Morse, no era pas, com es podria pensar, un il·lustre físic. Fill d'un teòleg americà, se sentí ben i vist altre per l'art. El 1835 és nomenat professor d'literatura, referent al dibuix, a la Universitat de Nova York. Entre els altres professors de la Universitat hi havia Freemann Danner, el qual ensenyava electromagnetisme, la ciència que havia nascut amb el segle I que captivava tothom.

Morse es deixà seduir per les complicades teories del magnetisme i estudià amb dèlit les coses referents a la física. En aquell temps la idea del telèfon surava en l'atmosfera, si es pot dir així. Als laboratoris es creava la electricitat voltaica (produïda per piles), molt més manejable que l'electricitat galvànica (produïda per frotament).

Morse, mentre anava coneixent els secrets d'aquest nou més meravellos, seguia treballant en art. Visita França, Itàlia, Alemanya. Copià durant molts mesos al Museu del Louvre.

Quan tornava cap a Amèrica, en l'avorriment del l'arg viatge marítim, tingué les primeres idees sobre el seu invent. En un grup es parlava de les invencions de Franklin i la rapidesa de l'electricitat. Parlant parlant, els viatgers de primera classe començaren a discutir amb els oficials d'abord si sobre la possibilitat de comunicar-se temps al venir, per mitjà de l'electricitat. Les idees s'anaven acarint sota l'abundant cabelleria de Morse. Quan arribà a Amèrica s'acomídia del capitó del vaixell dient-ll:

—Capità! Quan el meu telègraf hagi esdevingut una nova meravella en el nostre món, recordeu-vos que ha estat descobert a bord del «Sully» per l'octubre del 1832.

Sis anys més tard tingué lloc l'experiència que atraigué damunt Morse la curiositat del públic. L'aparell estava ja construït des de mitjans de l'any 1835. Però fins a primers de febrer del 1838 no feu l'experiència oficial, entre Nova York i Baltimore, davant d'un Comissari mixt compost de científics i de parlamentaris. L'exèrcit fou enorme. Els diaris n'emplien llurs pàgines i el públic en parla durant setmanes. Però el Congrés, sempre prudent, no concedí a Morse l'ajut que aquest sollicitava per l'octubre del 1832.

Gràcies a miss Ellsworth i a Morse, doncs, avui podem parlar amb bona fe de que han tenir un telèfon al capell del seu taller. Morse, després de fer-se pregat, prometé no marxar abans de dos dies.

A les quaranta-vuit hores, al vespre, quan ja estava al límit, unes marecates van fer volar els cables a la porta de la freda cambra de l'hotel.

Victòria! Fa deu minuts que els senadors han votat el vostre crèdit. Tot dormíen una mica; però jo me'n mirava tan severament des d'una tribuna, que no s'han atreví a oblidar-se.

La història conté que Morse, emocionat, besà les blanques mans de la seva protecció. Però no ens diu si tot acabà en casament.

Calgueren cinc anys per a convèncer els diputats. Finalment, li foren votats 30.000 dòlars. Però calia el vot del Senat. I aquest es negava. Morse estava malalt, arruïnat per les seves experiències, deprimit moralment per la indiferència oficial.

*

Faltaven dos dies per a acabar-se les tasques dels senadors. I faltaven vuitanta i tants projectes de llei per a ésser aprovats. L'inventor, ja un més acti no podria pagar.

Ja havia fet les maletes quan, de sobte, entrà a la seva cambra una xicoteta rossa, ja deuva saber que a casa venen molts senadors, i Patents.

—Si, ja el coneix el vostre pare... —Sí, el coneixet ja deuva saber que a casa venen molts senadors, i Patents.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller. Tan bonic que serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

Morse, després de fer-se pregat, prometé no marxar abans de dos dies.

A les quaranta-vuit hores, al vespre, quan ja estava al límit, unes marecates van fer volar els cables a la porta de la freda cambra de l'hotel.

Victòria! Fa deu minuts que els senadors han votat el vostre crèdit. Tot dormíen una mica; però jo me'n mirava tan severament des d'una tribuna, que no s'han atreví a oblidar-se.

La història conté que Morse, emocionat, besà les blanques mans de la seva protecció. Però no ens diu si tot acabà en casament.

Gràcies a miss Ellsworth i a Morse, doncs, avui podem parlar amb bona fe de que han tenir un telèfon al capell del seu taller. Tan bonic que serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

Morse, després de fer-se pregat, prometé no marxar abans de dos dies.

A les quaranta-vuit hores, al vespre, quan ja estava al límit, unes marecates van fer volar els cables a la porta de la freda cambra de l'hotel.

Victòria! Fa deu minuts que els senadors han votat el vostre crèdit. Tot dormíen una mica; però jo me'n mirava tan severament des d'una tribuna, que no s'han atreví a oblidar-se.

La història conté que Morse, emocionat, besà les blanques mans de la seva protecció. Però no ens diu si tot acabà en casament.

Gràcies a miss Ellsworth i a Morse, doncs, avui podem parlar amb bona fe de que han tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.

—Sí, però... —Jo us parlaré a cadascun i els diré que no han de separar-se sense saber qui serà tenir un telèfon al capell del seu taller.